

ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Impact of Learning Attitudes on Learning Behavior of Students in

Rajamangala University of Technology Thanyaburi

วันเพ็ญ ภูมรินทร์*, เบญจพร มีพร้อม*, นิกอร์ เทพทอง*, สิตา สิทธิธรรณฤทธิ์*,
กุลศิริ วรกุล*, ชนกนาถ จินศรี* และจรรย์ยาภรณ์ ตาปิน*

Wanpen Poomarin*, Benjaporn Meeprom*, Nikorn Teptong*, Sita Sittironnarit*,

Kulsiri Worakul*, Chanoknad Chinsri* and Jariyaporn Tapin*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียน และพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และเพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 383 คน สถิติที่ใช้ในงานวิจัยคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ Binary Regression ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ทัศนคติในการเรียน, พฤติกรรมในการเรียน, ภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aimed to study 1) the attitude and English learning behavior of students at Rajamangala University of Technology Thanyaburi, and 2) the attitude influencing their English learning behavior. The research was designed as quantitative research of which data were collected through questionnaires. The samples of this research were 383 1st – 4th year students in Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The collected data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. Binary regression was used to test the hypothesis with a statistical significance of .05.

*อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The results revealed that their attitude towards English learning was at a highest level, with an average of 4.48, whereas their English learning behavior was at a high level, with an average of 2.92. The test of hypothesis showed that their attitude towards English learning had influence on their English learning behavior with a statistical significance of .05.

Keywords: Attitude, Learning Behavior, English Language

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ โลกไร้พรมแดนและข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ผู้คนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลเพื่อติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์และการศึกษา (อารีรักษ์ มีแจ่มและคณะ, 2554; Dolai & Mikaili, 2011) อาเซียน (Association of South East Asian Nations: ASEAN) กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาอย่างเป็นทางการการลงนามความร่วมมือเพื่อเปิดเขตการค้าเสรีในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผลักดันให้แต่ละประเทศเคลื่อนย้ายการลงทุนข้ามประเทศได้อย่างเสรีขึ้น (นุศจี ทวีวงศ์, 2552) ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารและการทำงาน ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจะมีความได้เปรียบและผลประโยชน์ที่มากกว่าในด้านการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ (ขวัญใจ เดชเสนกุล, 2555; ญัณฐ์นรี ฤทธิรัตน์ และธัญญา ชีระมณี, 2558) แม้ว่าภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญเมื่อการสื่อสารที่ไร้พรมแดนมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจในระดับประเทศและนานาชาติ แต่ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ การสำรวจของสถาบันสอนภาษาอังกฤษระดับโลกประจำปี 2560 ที่จำแนกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักพบว่า ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 53 หรือจัดเป็นกลุ่มประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยมีคะแนนน้อยกว่าประเทศเวียดนาม ซึ่งอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีอันดับที่ 15 (สลิสสา ยุกตะนนท์, 2560) แสดงให้เห็นว่า ควรจะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน เอลลิส (Ellis, 1994) ดอร์นเยยและไซเซอร์ (Dornyei and Csizer, 2002) และการ์ดเนอร์ (Gardner, 1985) มีความเห็นว่า ทัศนคติของผู้เรียนมีต่อผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากทัศนคติของผู้เรียนมีส่วนความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เช่น ความคิด สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก และสังคมคนรอบข้าง ดังนั้น ปัจจัยด้านทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้ พฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา ดังที่โอแมลลีย์และชาม็อต (O'Malley and Chamot, 1990) อ็อกซฟอร์ด (Oxford, 1990) รวมทั้ง เวินเดนและรูบิน (Wenden and Rubin, 1987) ได้ชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมของผู้เรียนส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียนภาษา ส่วนผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา เกิดจากพฤติกรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง หรือไม่เหมาะสมที่จะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียน

ที่มีความสามารถด้านภาษามากกว่า มักมีพฤติกรรมจัดการกับกลวิธีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาน้อยกว่า เช่น การวางแผน ตรวจสอบ และประเมิน การเรียนรู้ของตน

จากความสำคัญของปัจจัยด้านทัศนคติและด้านพฤติกรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดคำถามต่อไปว่า นักศึกษาไทยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาอังกฤษต่ำ เกิดขึ้นจากปัจจัยดังกล่าวด้วยหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนและพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทัศนคติในการเรียน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ครอบคลุมหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

คำว่า “ทัศนคติ” มีความหมายโดยทั่วไปตามพจนานุกรมว่า ความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคล หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Cambridge Dictionary, 2020) ในขณะที่นักวิชาการทางด้าน พฤติกรรมให้ความหมายว่า เป็นการแสดงความรู้สึกและประสบการณ์ของตัวบุคคลที่ประเมินต่อสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม บุคคล หรือสิ่งของต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ประเมินความพึงพอใจ ความชอบ หรือ ประเมิน ความไม่พึงพอใจ หรือความไม่ชอบ (Robbins & Judge, 2003) นอกจากนี้ ในด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ ทัศนคติ เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพราะแต่ละคนเป็นผู้กำหนดความเชื่อของตน แล้วแสดงพฤติกรรมออกมาตามที่ได้รับ อิทธิพลจากความเชื่อนั้น ๆ หากผู้เรียนมีความเชื่อในเชิงบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะแสดงพฤติกรรมไปทางเดียวกับ ความเชื่อนั้น ๆ แต่หากผู้เรียนมีความเชื่อในเชิงลบต่อสิ่งนั้น จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นในเชิงลบด้วย (Montano & Kasprzyk, 2008) โดยภาพรวมแล้ว ทัศนคติหมายถึงความคิดหรือแนวคิดของบุคคล ที่ใช้ ความรู้สึกของตนเพื่อตัดสินวัตถุหรือบุคคล ที่อยู่โดยรอบ แนวคิดหรือความคิดเหล่านี้เกิดจากประสบการณ์การ เรียนรู้ของตน ที่มีผลถึงการสร้างความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม หรือบุคคลนั้น ๆ ได้ ความคิดนี้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการกระทำ พร้อมทั้งการตีความจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปในทั้งเชิง บวกและเชิงลบ

2. ความหมายของทัศนคติที่นำไปสู่ความสำคัญที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง

การ์ดเนอร์ (Gardner, 1985) และ การ์ดเนอร์กับแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert, 1972) ระบุว่า ความสำคัญของทัศนคติต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญา และทักษะการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว แต่การเรียนรู้ภาษาที่สองได้รับอิทธิพลจากการความคิด ความรู้สึก และ ทัศนคติที่ดีต่อภาษาที่จะเรียนด้วย ทัศนคตินี้มีส่วนช่วยพัฒนาให้กระบวนการเรียนภาษานั้นดีขึ้น และการมี

ทัศนคติที่ดีส่งผลต่อพฤติกรรมที่สอดคล้องกันของผู้เรียน เช่นเดียวกับการศึกษาของเอลลิส (Ellis, 1994) ที่พบว่า ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่สองได้รับอิทธิพลมาจากทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อภาษาที่สอง ตลอดจนเจ้าของภาษา วัฒนธรรม และค่านิยมของภาษาเป้าหมายนั้นๆ นอกจากนี้ ไรมันน์ (Reimann, 2001) ได้กล่าวว่า ทัศนคติของผู้เรียนส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การที่ผู้เรียนมีแนวคิดหรือแสดงความรู้สึกต่อสิ่งที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากนั้น เป็นเพราะผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาที่สอง และมีพฤติกรรมการเรียนในเชิงบวก การจะเรียนภาษาให้ประสบความสำเร็จต้องมีทัศนคติที่ดีและมีพฤติกรรมในการเรียนดี หู (Wu, 2008) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้สรุปว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาที่เหมาะสมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ในขณะที่ ผู้เรียนที่ล้มเหลวด้านการเรียนเกิดจากการมีทัศนคติในแง่ลบต่อการเรียน จึงส่งผลให้มีการกระทำหรือมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนภาษาที่สอง เช่น ยูวนุช วิพัชานานนท์ (Vipathananon, 1990) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักศึกษาไทยในทางบวกส่งผลต่อเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษในทางบวก ในทางตรงกันข้าม การขาดทัศนคติที่ดีมีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ต่ำลง สอดคล้องกับงานวิจัยของคิบดูยและเอ็มบูกัว (Kiptui and Mbugua, 2009) ที่ศึกษาเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศเคนยา พบว่า ทัศนคติในทางลบที่มีต่อภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยทางจิตใจที่สำคัญที่สุด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ประเทศเคนยาอยู่ในระดับต่ำ

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่า นอกเหนือจากสติปัญญาและทักษะแล้ว การมีทัศนคติที่ดีย่อมส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ตลอดจนการแสดงออกหรือพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การเรียนภาษาที่สองประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ ทัศนคติในเชิงบวกสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอยู่มาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จึงอยู่ในระดับสูง เห็นได้จากพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้น ความตั้งใจ ความพยายาม และความเต็มใจ ที่จะพัฒนาการเรียนรู้อาษาของตน โดยการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกทักษะภาษา กับเจ้าของภาษา การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (Gardner, 1985)

เดอลิและไรอัน (Deci and Ryan, 2008) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) กับแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) โดยอธิบายว่า แรงจูงใจภายในเกิดจากตัวผู้เรียน ที่รู้สึกพอใจ หรือสนใจกิจกรรมการเรียน จึงแสดงพฤติกรรมที่เป็นความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเช่น ความกระตือรือร้นและความตั้งใจทำกิจกรรม เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ดี หรือเพื่อให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ แรงจูงใจภายในที่เกิดจากความรู้สึกของตนเองเหล่านี้ จึงเป็นแรงขับเคลื่อนที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามที่ได้ตั้งไว้ (Oxford, 2003) ส่วนแรงจูงใจภายนอกเกิดจากปัจจัยภายนอกที่เป็นสิ่งกระตุ้น หรือแรงเสริมต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษา เช่น ผู้เรียนได้รับคำชมเชย ผู้เรียนได้รับคะแนนผลการเรียนในเกณฑ์ที่ดี (Pintrich & Schunk, 2002) แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อระดับความสำเร็จในการเรียนภาษา (Sprat, Pulvemess, & William, 2005)

สรุปได้ว่า แรงจูงใจภายในเกิดจากความเชื่อหรือความสนใจ ที่ผู้เรียนมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนแรงจูงใจภายนอกเกิดจากแรงกระตุ้นของสิ่งแวดล้อมภายนอก แรงจูงใจทั้งสองประเภทนี้ต่างมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับความคิด ความรู้สึก และการแสดงพฤติกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นระดับความตั้งใจและความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

3. ความหมายและความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

นักวิชาการหลายคนได้นิยามความหมายของ “พฤติกรรมการเรียนรู้” เช่น พฤติกรรมเป็นนิสัยที่ผู้เรียนแสดงออกต่อการเรียน แสดงออกต่อผู้สอน แสดงเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียน และสภาพแวดล้อมมีการตอบสนองต่อสิ่งที่เรียนรู้ (Cranston and Barley 1985, p.136) สอดคล้องกับ กิ่งกาญจน์ (2545) ที่บอกว่าพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นลักษณะนิสัยและการแสดงออกในด้านการเรียน ทั้งการเรียนด้วยตนเอง และการเรียนจากผู้สอน ในขณะที่ อรพิน (2550) อธิบายว่าเป็นการแสดงออกของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยที่ผู้เรียนมีมุมมองต่อการเรียนว่าเป็นไปในลักษณะใด

กล่าวได้ว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ คือ ลักษณะนิสัยหรือการกระทำของผู้เรียน ที่แสดงออกและปฏิบัติระหว่างการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ผู้เรียนคิด

เมื่อเข้าใจพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว จึงพิจารณาต่อไปว่า พฤติกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันอย่างไรต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โมฮัมเหม็ด (Mohamed, 2012) กล่าวไว้ในงานวิจัยว่าการที่นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ มีปัจจัยที่หลากหลายสาเหตุหนึ่งมาจากการมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ เมื่อมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่มาก พฤติกรรมการแสดงออกที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นไปในทางลบด้วย โดยที่ยกตัวอย่างการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมปลายในประเทศลิเบียที่มีผลมาจากทัศนคติ ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตรงกับที่ การ์ดเนอร์ (Gardner, 1991) ที่กล่าวว่า ทัศนคติเป็นส่วนประกอบของแรงจูงใจในการเรียนภาษา นอกจากนี้ ไอรีน (Irene, 2010) ได้เพิ่มเติมอีกว่า ทัศนคติเป็นสิ่งสำคัญแต่ไม่ใช่เงื่อนไขโดยตรงที่ทำให้ประสบความสำเร็จในด้านภาษาศาสตร์ แนวโน้มในการเรียนภาษาให้ประสบความสำเร็จต้องสัมพันธ์กับการมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่เหมาะสมด้วย เนื่องจากแรงจูงใจในการเรียนจะส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดี ตลอดจนพฤติกรรมในและนอกห้องเรียนที่ดี จึงมีประสิทธิภาพในการเรียนภาษา กล่าวได้ว่า การมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในเชิงบวกหรือเชิงลบได้

โดยสรุปแล้ว งานวิจัยเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนรู้ส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ พบว่า ทัศนคติและพฤติกรรมเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ จึงมีอิทธิพลต่อระดับผลความสำเร็จทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 2,041 คน ได้แก่ สาขาท่องเที่ยวและโรงแรม จำนวน 1,340 คน สาขาภาษาอังกฤษ จำนวน

627 คน และสาขาธุรกิจการบิน จำนวน 65 คน ข้อมูลส่วนนี้ได้จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562 โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) เพื่อสุ่มตัวอย่างเก็บข้อมูลจากนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 392 คน ที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก โดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ นักศึกษาที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาดังกล่าวจนครบตามจำนวนที่ต้องการ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปทั้งสิ้น จำนวน 400 ชุด และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ตอบกลับมาจำนวน 383 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.7

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instrument) เป็นแบบสอบถามที่มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้คำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Question) ที่มีคำตอบหลายตัวเลือก แต่เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว รวม 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน (GPA) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541)

5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนการแปลผลของความคิดเห็น พิจารณาจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 5.00 – 4.50 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.49 – 3.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 3.49 – 2.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.49 – 1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.49 – 1.00 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปฏิบัติเป็นประจำ
- 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปฏิบัติบ่อยครั้ง
- 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปฏิบัติบางครั้ง
- 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ แทบจะไม่ปฏิบัติ
- 0 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ไม่เคยปฏิบัติเลย

การแปลผลของระดับพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.01 – 3.75	หมายถึง	ปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.26 – 3.00	หมายถึง	ปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.25	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 0.76 – 1.50	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.75	หมายถึง	ปฏิบัติน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์ (Item-Objective of Congruence: IOC) โดยหาค่า IOC คัดเลือกข้อที่มีค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้จัดเก็บข้อมูล (Try-Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ทศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.941 และพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.926

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ 1) ส่งลิงค์แบบสอบถามให้นักศึกษาทาง Google questionnaire 2) ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้คืนกลับมา และ 3) นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ทศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division)
2. วิเคราะห์ทศนคติในการเรียน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใช้ค่าสถิติ Binary Regression ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการศึกษา

1. ผลวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 383 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 74.3) ที่มีอายุ 18 ปี (ร้อยละ 31.2) และมีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 (ร้อยละ 45.0) นอกจากนี้ ครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท (ร้อยละ 21.5) ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 30.1) และเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับอนุบาล (ร้อยละ 68.6)
2. ผลวิเคราะห์ทศนคติในการเรียนและพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลวิเคราะห์ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 1 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลสำหรับพลเมืองในยุคโลกาภิวัตน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.64 รองลงมาคือ ข้อ 13 ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และข้อ 6 ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจหากได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	SD	แปลผล
1. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลสำหรับพลเมืองในยุคโลกาภิวัตน์	4.64	0.66	มากที่สุด
2. การรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีทัศนคติและมุมมองของชีวิตที่กว้างขึ้น	4.53	0.72	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้าอยากไปใช้ชีวิตในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก	4.38	0.91	มากที่สุด
4. การรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านต่างๆของเจ้าของภาษา	4.50	0.75	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้าอยากมีเพื่อนเป็นชาวต่างชาติเพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาอังกฤษ	4.54	0.81	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจหากได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	4.60	0.72	มากที่สุด
7. การรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจขึ้น เมื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ	4.57	0.76	มากที่สุด
8. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นๆเป็นผู้มีการศึกษา	3.95	0.07	มาก
9. ข้าพเจ้าจะมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นถ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้	4.28	0.89	มากที่สุด
10. ภาษาอังกฤษช่วยให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา	4.51	0.75	มากที่สุด
11. ภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมความสำเร็จในการติดต่อค้าขายกับเจ้าของภาษาหรือประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	4.55	0.74	มากที่สุด
12. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้ได้รับความบันเทิงจากภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ หรือ นิตยสารภาษาอังกฤษ มากกว่าคนที่ไม่ได้เรียน	4.40	0.86	มากที่สุด
13. ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	4.62	0.70	มากที่สุด
14. ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าทางการศึกษา	4.59	0.74	มากที่สุด
15. ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้รับทุนการศึกษาต่อในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	4.51	0.77	มากที่สุด
รวม	4.48	0.79	มากที่สุด

ผลวิเคราะห์พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 5 ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.59 รองลงมาคือ ข้อ 10 ข้าพเจ้าส่งการบ้านหรือรายงานภาษาอังกฤษตรงเวลาเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และข้อ 9 ข้าพเจ้าทำการบ้านหรือทำรายงานภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	SD	แปลผล
1. ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทำตารางอ่าน หนังสือ ทำรายงานหรือทำการบ้านภาษาอังกฤษในแต่ละวันและได้ทำตาม	2.59	0.95	มาก
2. ข้าพเจ้าฝึกฝนการสื่อสารในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.73	0.03	มาก
3. ข้าพเจ้าเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ อ่าน บทเรียนล่วงหน้า	2.53	1.00	มาก
4. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	3.11	0.86	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง	3.59	0.66	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้าจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน	3.10	0.87	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้าถามอาจารย์ในขณะที่เรียนทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน ภาษาอังกฤษ	2.58	0.99	มาก
8. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน	2.54	0.98	มาก
9. ข้าพเจ้าทำการบ้านหรือทำรายงานภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	3.21	0.81	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าส่งการบ้านหรือรายงานภาษาอังกฤษตรงเวลาเสมอ	3.23	0.78	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้าศึกษาหรือค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่อาจารย์สอน	3.06	0.88	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้านำความรู้ภาษาอังกฤษจากการเรียนไปฝึกฝนในชีวิตประจำวัน	3.11	0.84	มากที่สุด
13. ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ทักษะด้วยตัวเอง	2.97	0.89	มาก
14. ข้าพเจ้าท่องกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	2.56	0.98	มาก
15. ข้าพเจ้าจับกลุ่มติวบทเรียนภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ เมื่อใกล้สอบ	2.81	1.05	มาก
รวม	2.92	0.90	มาก

3. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีค่า BETA เท่ากับ .432 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติในการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น .432 หน่วย สมการนี้สามารถอธิบายการแปรผันของพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 18.7 (r-square=.187)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
(Constant)	842	224		.754	.000					
ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	464	050	.432	.349	.000	.432	.432	.432	1.000	.000

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ทัศนคติในการเรียน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ในงานวิจัยนี้ นักศึกษาแสดงถึงพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับทัศนคติ กล่าวคือ ทัศนคติเชิงบวกมีผลต่อพฤติกรรมเชิงบวก หากนักศึกษามีทัศนคติที่ดี จะมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมกัน เช่น เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้งและทำงานส่งตรงเวลา แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจ ใส่ใจในการเรียน สอดคล้องกับงานของ Kiptui and Mbugua (2009), O'Malley and Chamot (1990), Oxford (1990), Vipathananon (1990), Wenden and Rubin (1987) และ Wu (2008) ที่พบความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติการเรียนในทางบวกส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาในทางบวกด้วย ในทางตรงกันข้ามการขาดทัศนคติที่ดีมีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ต่ำลงซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจอธิบายได้ว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ จะมีพฤติกรรมในการเลือกใช้กลวิธีในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ของทัศนคติและพฤติกรรมเหมาะสมดังกล่าว จะสะท้อนว่าผู้เรียนมีความพยายาม กระตือรือร้นและเข้าใจ ที่จะเลือกใช้กลวิธีที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนแต่ละคนในการแก้ไขปัญหา ซึ่งปัจจัยทางด้านทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถและความเชื่อมั่นในความสามารถตัวเองในการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยของทัศนคติพบว่า สามอันดับแรกของทัศนคติเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน เห็นได้ว่าผู้เรียนตระหนัก

ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากลสำหรับพลเมืองในยุคโลกาภิวัตน์ และคิดว่าภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น สองอันดับแรกนี้แสดงว่าเป็นสิ่งกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกหรือแรงจูงใจภายนอก จากผลวิจัยยังพบว่า มีสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนหรือแรงจูงใจภายใน ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับชาวต่างชาติ ทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอกทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้เช่น มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียน จดบันทึกเวลาอาจารย์สอน เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง และทำงานส่งตรงเวลา สามารถสรุปได้ว่า การมีทัศนคติที่ดี สัมพันธ์กับแรงจูงใจทั้งภายนอกและภายในเป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้แสดงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระดับผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาที่คาดหวัง อีกทั้งผลของงานวิจัยนี้ยังสามารถสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนตระหนักถึงการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีผลต่อการประกอบอาชีพของตัวเองให้ออกมาได้อย่างมาก เนื่องจากบริบทสิ่งแวดล้อมของสังคมการทำงานจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการของผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษา ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นภาษาสากลในยุคโลกาภิวัตน์ และยังช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการประกอบอาชีพในอนาคต การที่นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ประโยชน์ของภาษาอังกฤษจะเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน เพราะผู้เรียนมีความพร้อมที่เกิดจากการมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงควรแนะนำและส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนในการใช้กลวิธีการสอนและเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาที่ตรงกับพื้นฐานความรู้ ความถนัด และสาขาอาชีพของผู้เรียน ผู้สอนควรเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับวิชาชีพของผู้เรียน รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นและอำนวยความสะดวกให้ตรงกับลักษณะของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเพื่อให้เกิดแรงจูงใจและมีความรู้สึกเพลิดเพลินกับการเรียนรู้อังกฤษ

2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องส่งเสริมและฝึกฝนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมของนักศึกษา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมที่ดีต่อการเรียนภาษา ซึ่งนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ผู้สอนอาจเลือกวิธีการพัฒนาผู้เรียนตามความเหมาะสม พร้อมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-study) มากขึ้น เช่น การจัดหาโปรแกรมเรียนภาษาออนไลน์ด้วยตัวเอง การแนะนำเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้เสาะแสวงหาหรือค้นคว้าข้อมูลตามความถนัดและความชอบในการเรียนรู้ของตนเอง นอกเหนือจากการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนกับผู้สอนและกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้สอนสามารถแนะนำวิธีและเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเองที่หลากหลายและเป็นทางเลือกให้กับผู้เรียนในการสะสมพฤติกรรมที่ดีและเอื้อต่อการส่งเสริมความสำเร็จการเรียนภาษา

3. นอกจากผู้สอนจะมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาคควรสนับสนุนและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมเป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา เช่น การจัดโครงการส่งเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษา และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของผู้สอนภาษา เพื่อกระตุ้นและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาระดับผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและการสร้างแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ภาษาด้วย

รายการอ้างอิง

- ขวัญใจ เตชเสนสกุล. 2555. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะที่แรงงานไทยยังพัฒนา. สืบค้นจาก https://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1345010669.
- ณัฐรินทร์ ฤทธิรัตน์ และธัญญา ชิระมณี. 2558. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น บัณฑิตวิทยาลัย: การประชุมวิชาการระดับชาติ Graduate Research Conference 2014 (น. 2839-2848). ขอนแก่น: ผู้แต่ง.
- นุศจี ทวีวงศ์. 2552. กฎบัตรอาเซียน รัฐธรรมนูญที่ใช้ปกครองกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน. สืบค้นจาก <http://www.thaingo.org>
- สลิสสา ยุกตะนันท์. 2560. ชาวไทยทักษะภาษาอังกฤษแย่อันดับ 53 จาก 80 ประเทศ. สืบค้น 3 ตุลาคม 2561 จาก voicetv: <https://www.voicetv.co.th/read/538570>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ และอภิชา รุ่งเรือง. 2554. “การวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 13(2), 55-72.
- Cambridge Dictionary. 2020. “Attitude”. Retrived from <https://dictionary.cambridge.org/>
- Crystal, D. 1997. **English as a global language**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. 2008. “Self-determination theory: A macrotheory on human motivation, development, and health”. **Canadian Psychology**, 49, 182 – 185.
- Dolati, R. & Mikaili, P. 2011. “Opinion Related to the Main Reasons on Iranian Students’ Difficulties in Spoken English Proficiency”. **The Australian Journal of Basic and Applied sciences**, 5 (11), 1142-1148.
- Dornyei, Z. & Csizer, K. 2002. “Some dynamics of language attitudes and motivation: Results of a longitudinal national survey”. **Applied Linguistics**; 23, 421-462.
- Ellis, R. 1994. **The study of second language acquisition**. Oxford: Oxford University Press.
- Gardner, R. C. 1985. **Social psychology and second language learning: The roles of attitudes and motivation**. London: Edward Arnold.
- Gardner, R. C. & Lambert, W. 1972. **Attitudes and motivations in second language learning**. Rowley, Massachusetts: Newbury House.
- John W. B. 1981. **Research in Education**, 4th ed. New Jersey: Prentice – Hall Inc.
- Kiptui, D. K. & Mbugua, Z. K. 2009. “Factors that contribute to poor academic achievement in English in Kerio valley Schools, Kenya” **Journal of Educational Management**, 1(2), 1-15.

- Montano, D. E. & Kasprzyk, D. 2008. "Theory of reasoned action, theory of planned behavior, and the integrated behavioral model". In K. Glanz, B. Rimer & K. Viswanath (Eds.), **Health behavior and health education: Theory, research, and practice**. San Francisco, CA: Josser-Bass, 67-96
- O'Malley, J. M. & Chamot, A. U. 1990. **Learning strategies in second language acquisition**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. 1990. **Language learning strategies: What every teacher should know**. New York: Newbury House/Harper Collins.
- Oxford, R. L. 2003. "Language learning styles and strategies: Concepts and relationships". **International Review of Applied Linguistics in Language Teaching Journal**, 41 (4), 271-278.
- Pintrich, P. R., & Schunk, D. H. 2002. **Motivation in education: Theory, research, and Application** (2nd ed). Upper Saddle River, NJ: Merrill Prentice Hall.
- Reimann, A. 2001. "Motivations for Acquiring English as a Second Language--An investigation of Chinese and German Native Speakers." 常葉学園大学研究紀要. 外国語学部, (18), 89-118.
- Robbins, S. P., & Judge, T. 2003. **Essentials of organizational behavior** (Vol. 7). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Spraat, M., Pulvemess, A., & William, M. 2005. **The teaching knowledge test course**. Cambridge University Press.
- Vipathananon, Y. 1990. **The relationship between language attitudes, attitudes towards reading, motivation in reading English of Mattaryomsuksa 4 in Bangkok**. Silapakorn Unversity, Bangkok, Thailand.
- Wenden, A. & Rubin, J. 1987. **Learner strategies in language learning**. New Jersey: Prentice Hall.
- Wu, M. M. F. 2008. "Language learning strategy use of Chinese EFL learner of Hong Kong- findings from a qualitative study". **Electronic Journal of Foreign Language Teaching**, 5(1): 68-83.
- Yamane, T. 1967. **Statistics: An introductory analysis**. New York: Harper and Row.